

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/161/2017
Identifikačné číslo spisu:	1414204360
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1414204360.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému L. bývajúcemu v Z., o zaplatenie 1 065,37 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8 C 60/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2017 sp. zn. 6 Co 127/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV („súd prvej inštancie“) rozsudkom z 20. marca 2015 č. k. 8 C 60/2014-47 rozhodol tak, že: 1/ konanie v časti uplatnenej sumy 480 € zastavil, 2/ žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 461,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 941,72 € od 10.7.2011 do 2.9.2014, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 881,72 € od 3.9.2014 do 19.9.2014, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 821,72 € od 20.9.2014 do 30.10.2014, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 721,72 € od 31.10.2014 do 19.11.2014, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 661,72 € od 20.11.2014 do 17.12.2014, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 561,72 € od 18.12.2014 do 11.2.2015, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 461,72 € od 12.02.2015 do zaplatenia, 3/ vo zvyšku žalobu zamietol, 4/ žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 41,4 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 250,02 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, 5/ žalobcovi priznal nárok na vrátenie súdneho poplatku vo výške 22,1 €. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 29. mája 2015.

2. Súd prvej inštancie uznesením z 8. marca 2017 č. k. 8 C 60/2014-52 návrh žalobcu na vydanie opravného uznesenia zamietol. V rozhodnutí uviedol, že o prípad zrejmej nesprávnosti v zmysle § 224 CSP sa nejedná, kedy žalobca v žalobe uvedie nesprávne údaje.

3. Krajský súd v Bratislave („odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 26. apríla 2017 sp. zn. 6

Co 127/2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP.“)] Na odôvodnenie uviedol, že tzv. vecné nedostatky a nesprávnosti žaloby nie sú dôvodom na opravu súdnych rozhodnutí; inštitút opravného uznesenia má odstraňovať len zjavné nedostatky, ktorých sa dopustil v rozhodnutí súd, nie strana sporu v podanej žalobe. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 21/2008 a dodal, že skutočnosť týkajúcu sa správneho priezviska žalobca ani nepreukázal.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ CSP, keďže podľa jeho názoru súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca vyčítal odvolaciemu súdu a rovnako aj súdu prvej inštancie nesprávny výklad aplikácie právnej normy týkajúcej sa chýb v písaní a počítaní. Podľa jeho názoru z § 224 CSP vyplýva možnosť vykonania opravy bez ohľadu na skutočnosť, či sa jej dopustil žalobca alebo súd.

5. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), v ktorej neprospech (z hľadiska procesného) bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). V danom prípade žalobca namieta, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

9. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o nevyhovení návrhu na vydanie opravného uznesenia, ktoré je síce z formálneho hľadiska právoplatným rozhodnutím, nejde však o rozhodnutie vo veci samej a ani rozhodnutie, ktorým by sa konanie skončilo. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení (hodnotí žalobou uplatnený nárok podľa hmotného práva). Rozhodnutím, ktorým sa súd zaoberal nárokom, ktorý si strany uplatnili je v danom prípade rozsudok súdu prvej inštancie. Rozhodovaním vo veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré stranám zakladá len procesné práva.

11. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.